

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/215/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112235767
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1112235767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci navrhovateľky: J. P., J.. XX. X. XXXX, G. S. XX, zast. JUDr. Elenou Matulovou, advokátkou, so sídlom Železničná 7, Poltár, proti odporcovi: Z.. V. H., N. D., D. Ú. N. N. L. XX, G., zast. Advokátskou kanceláriou AKAK, s. r. o., so sídlom Slowackého 56, Bratislava, IČO: 47 236 230, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 433,27 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 21. 1. 2014, č. k. 15C/202/2012-70, pomerom hlasov 3 : 0, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 21. 1. 2014, č. k. 15C/202/2012-70 p o t v r d z u j e.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky titulom bezdôvodného obohatenia v sume 433,27 eur s prísl. a zároveň navrhovateľku zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 94,99 eur.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z písomného návrhu z 25. 10. 2012 zistil, že dňa 5. 4. 2007 navrhovateľka uzavrela so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o., zmluvu o úvere č. XXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 531,10 eur a navrhovateľka sa ho zaviazala vrátiť spolu s úrokmi v celkovej výške 1.043,61 eur. Keďže navrhovateľka neuhradila žiadnu splátku, úver sa stal splatným dňom 25. 5. 2007 a veriteľ podal návrh na začatie rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd rozsudkom z 3. 9. 2007, pod č. k. SR 6206/07 navrhovateľku zaviazal zaplatiť 1.051,58 eur s príslušenstvom a trovy konania. Veriteľ podal návrh na vykonanie exekúcie, na základe ktorého Okresný súd v Lučenci vydal poverenie dňa 18. 12. 2007 pre súdneho exekútora Z.. V. H.. Na základe vedenej exekúcie pod č. k. EX 6500/07 navrhovateľka odporcovi uhradila 1.600,81 eur.

Uznesením z 23. 12. 2010, pod č. k. 13Er/1005/2007-25 Okresný súd Lučenec rozhodol, že exekúcia vykonaná súdnym exekútorom Z.. V. H. pod č. k. EX 6500/07 je neprípustná a exekúciu zastavil. Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. 3. 2011, pod č. k. 1CoE/136/2011 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil. Neprípustnosť exekúcie súd odôvodnil tým, že preskúmaním zmluvy o úvere rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom, preto aj výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, keď plnenie dojednaných úrokov z omeškania je plnenie právom nedovolené, v rozpore s dobrými mravmi.

Následne navrhovateľka so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o., uzavrela dohodu o urovaní, na základe ktorej jej veriteľ vrátil 636,44 eur, poskytnutý úver 531,10 eur si ponechal, a to všetko

z dôvodu, že veriteľ na základe exekúcie pod č. k. EX 6500/07 od odporcu obdržal 1.167,54 eur. Keďže navrhovateľka na základe exekúcie EX 6500/07 poukázala odporcovi sumu 1.600,81 eur, z ktorej oprávnenému odporcu vyplatil 1.167,54 eur, z tejto oprávnený navrhovateľke na základe dohody o urovaní vrátil 636,44 eur a 531,10 eur si ponechal titulom poskytnutého úveru, navrhovateľka žiada od odporcu zvyšok 433,27 eur titulom bezdôvodného obohatenia, keďže exekúcia bola vyhlásená za neplatnú.

Z vyjadrenia právnej zástupkyne odporcu súd zistil, že odporca bol súdom poverený vykonaním exekúcie, ktorý následne postupoval v súlade s § 3 a § 46 Exekučného poriadku. Z ust. § 196 Exekučného poriadku je nepochybné, že za výkon exekučnej činnosti patrí súdnemu exekútorovi odmena. Navrhovateľka nárok, ktorý bol predmetom exekučného konania nepoprela, námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie nepodala, pohľadávku ktorá bola predmetom exekučného konania, uhradila. Z uvedeného je zrejme, že nárok, ktorý bol predmetom exekučného konania bol dôvodný, k zrušeniu samotného exekučného titulu nedošlo, ale došlo len k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú. K procesnému postaveniu odporcu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia právna zástupkyňa odporcu poukázala na rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 3Cdo/199/2009 v ktorom konštatoval, že vzťah medzi účastníkom konania a súdnym exekútorom nie je vzťahom súkromnoprávnym a vzhľadom na povahu vzťahu, ktorý vzniká medzi povinným (účastník exekučného konania) a súdnym exekútorom (vykonáva exekučnú činnosť), nemôže na strane súdneho exekútora dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Právna zástupkyňa odporcu žiadala návrh ako bezdôvodný zamietnuť.

Súd prvého stupňa sa zaoberal právnym vzťahom navrhovateľky a odporcu vo vzťahu k predmetu sporu s odkazom na námietku právnej zástupkyne odporcu opretú o rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/199/2009. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie, NS SR sp. zn. 3Cdo/199/2009 vo vzťahu na predmet a účastníkov tohto sporu konštatoval, že navrhovateľka ako účastníčka exekučného konania a odporca ako súdny exekútor vykonávajúci exekučnú činnosť na základe zák. č. 233/1995 Z. z., nie je tento vzťah vzťahom súkromnoprávnym, preto nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Pôsobenie exekútora je verejnoprávne (orgán verejnej moci) a jeho prípadná zodpovednosť je upravená v § 33 zák. č. 233/1995 Z. z. ako lex generalis tak, že tento režim zodpovednosti sa aplikuje v prípade, ak niečo iné neustanovuje lex specialis, t. j. zák. č. 514/2003 Z. z. Preto použitie Občianskeho zákonníka v tomto právnom vzťahu s titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 je vylúčené.

Na základe uvedeného právneho názoru súd prvého stupňa v ďalšom konštatoval, že ust. § 33 zák. č. 233/1995 Z. z. upravuje súkromnoprávny režim zodpovednosti exekútora za škodu voči tomu, komu bola spôsobená jeho činnosťou, čo ale nie je tento prípad, keďže zo spisu Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 13Er/1005/2007 súd nezistil žiadne pochybenia. Súdny exekútor nemá oprávnenie preskúmať exekučný titul, koná na základe poverenia súdu v súlade s Exekučným poriadkom, podľa ktorého o realizácii výkonu rozhodnutia rozhoduje súdny exekútor a exekučný súd. V danom prípade súdny exekútor konal tak efektívne, že navrhovateľka ako povinná dlžnú sumu s trovami, medzi ktoré patrí aj odmena za výkon exekučnej činnosti podľa Exekučného poriadku, odporcovi zaplatila, žiadne námietky nepodala. Návrh na zastavenie exekúcie podala dňa 12. 7. 2010 až po tom, keď celú pohľadávku aj s trovami exekúcie odporcovi uhradila v máji 2010. Z uvedeného možno konštatovať, že exekútorovi za činnosť v rámci exekučného konania, jednoznačne patrí odmena, lebo činnosť na základe poverenia v súlade s Exekučným poriadkom vykonal. Preto súd prvého stupňa mal za to, že v rámci exekučného konania nemohlo dôjsť ani k spôsobeniu škody navrhovateľke. Exekútorovi podľa § 196 zák. č. 233/1995 Z. z. patrí odmena, ktorú podľa § 197 ods. 1 cit. zák. uhradza povinný. Súd už len okrajovo vyslovil i ďalší názor, že bezdôvodné obohatenie, ktoré navrhovateľka žiada vydať, má podstatu odmeny exekútora, ktorá patrí do trov exekúcie a o týchto už rozhodol Okresný súd v Lučenci uznesením z 23. 12. 2010, pod č. k. 13Er/1005/2007-25 tak, že navrhovateľke, ako povinnej, náhradu trov exekúcie nepriznal, čo možno považovať za res iudicata. Na základe vyššie uvedených skutočností esenciálne, že na predmetný právny nárok nemožno aplikovať Občiansky zákonník a porušenie povinností v exekučnej činnosti odporcu pre aplikáciu ust. § 33 zák. č. 233/1995 Z. z. zistené nebolo, súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Zároveň si uplatnila trovy odvolacieho konania. Navrhovateľka uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Napriek osobitnému postaveniu odporcu, ako súdneho exekútora, je potrebné vzťah posudzovať podľa ust. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, nakoľko treba zohľadniť, že súdny exekútor vykonáva svoje povolanie ako samostatne zárobkovo činná osoba, je povinný riadiť sa právnymi predpismi, nesie z toho aj vyplývajúcu zodpovednosť a pri výkone svojej činnosti sám podlieha prieskumnej právomoci rôznych orgánov verejnej moci. Uviedla, že súd prvého stupňa vychádzal z judikátu, ktorý predložil odporca, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/199/2009, pričom nezohľadnil, že v tomto prípade ide o nezákonnú exekúciu od počiatku. Poukázala na judikát NS ČR sp. zn. 30Cdo/3810/2007 z ktorého vyplýva, že bezdôvodným obohatením je aj plnenie na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo zrušené. Ak exekútor nemôže byť subjektom zodpovedným z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože vzťah medzi súdnym exekútorom a povinným je vzťahom verejnoprávnym, potom by bolo nutné dospieť aj k záveru, že z titulu tohto verejnoprávného vzťahu by sa do bezdôvodného obohatenia nemohol dostať ani povinný ako účastník verejnoprávného vzťahu. V tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu SR č. k. II ÚS 165/2012-45. Opätovne poukázala na tú skutočnosť, že na základe exekúcie zaplatila odporcovi sumu vo výške 1.600,81 eur poštovými poukážkami, exekúcia však bola vyhlásená za neprípustnú z dôvodu, že súd po preskúmaní zmluvy o úvere mal za preukázané, že rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom a plnenie dojednaných úrokov z omeškania je plnenie právom nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň uviedla, že zo spoločnosťou Pohotovosť, s. r. o., uzavrela dohodu o urovaní, na základe ktorej jej táto spoločnosť vrátila sumu 636,44 eur a ponechala si sumu 531,10 eur, keď od exekútorského úradu obdržala spolu sumu vo výške 1167,54 eur. Keďže odporkyňa na základe exekúcie poukázala exekútorskému úradu sumu vo výške 1.600,81 eur z čoho sumu 1.167,54 eur exekútorský úrad poukázal oprávnenému (spoločnosti Pohotovosť, s. r. o.) odporca si ponechal sumu 433,27 eur, čím došlo k bezdôvodnému obohateniu, týmito prostriedkami odporca disponuje, hoci povinnosť na náhradu trov exekúcie bola rozhodnutím súdu uložená inému subjektu, a to právne spoločnosti Pohotovosť, s. r. o.

K odvolaniu sa písomne vyjadril odporca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a zároveň odporcovi priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré nevyčísliť. Odporca mal za to, že súd prvého stupňa sa správne vysporiadal so všetkými skutočnosťami a námietkami navrhovateľky. Pokiaľ navrhovateľka poukazuje na nález Ústavného súdu sp. zn. II ÚS 165/2012, rozhodujúce sú okolnosti v prejednávanej veci, ktoré sú odlišné od skutkových okolností, vymedzených v náleze Ústavného súdu. Poukázal na stabilizovanú rozhodovaciu prax, keď okrem uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/199/2009 v obdobnej veci rozhodol i NS SR sp. zn. 6Mcd/4/2011. Uviedol, že pokiaľ ide o odmenu a postavenie súdneho exekútora, poukázal na ust. § 196 exekučného poriadku. Exekučný súd preskúmal exekučný titul a dospel k záveru, že nie sú žiadne dôvody, aby nebol poverený súdny exekútor vymožením nároku oprávneného. To, že neskôr prišlo k zastaveniu exekúcie, nemá konštitutívne účinky, ale len deklaratórne. Až do právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie, bola exekúcia vedená legitímne, z tohto dôvodu prináleží súdnemu exekútorovi odmena z vymoženého nároku za výkon exekučnej činnosti. Na toto nemá vplyv ani existencia dohody medzi oprávneným a povinným, ku ktorej prišlo po zastavení konania. I keď správne súd prvého stupňa poukázal na ust. § 33 exekučného poriadku a prípadnú zodpovednosť súdneho exekútora za škodu, ktorá bola spôsobená jeho rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, avšak exekučný súd v danej veci postupe súdneho exekútora nepoukázal ani neobjavil existenciu žiadnych väd. Rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/3810/2007 nie je možné aplikovať na prejednanú vec, a to vzhľadom na viaceré okolnosti, predovšetkým exekučný titul v danom prípade nebol zrušený, ale exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú v dôsledku čoho bola zastavená. Exekučný titul naďalej trvá a žiadnym spôsobom nedošlo k jeho zániku. Navrhovateľka dobrovoľne plnila, a to napriek rozhodnutiu exekučného súdu, o zastavení exekúcie.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie navrhovateľky v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p., v spojení s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a ust. § 156 ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov.

Navrhovateľka sa žalobou domáha bezdôvodného obohatenia voči odporcovi na tom skutkovom základe, že dňa 5. 4. 2007 uzavrela so spoločnosťou Pohotovosť, s. r. o., zmluvu o úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 531,10 eur. Navrhovateľka však neuhradila žiadnu splátku. Rozhodcovský súd zaviazal navrhovateľku zaplatiť veriteľovi sumu 1.051,58 eur s prísl. a trovy konania. Veriteľ zároveň podal návrh na vykonanie exekúcie a súd prvého stupňa vydal poverenie dňa 18. 12. 2007 pre súdneho exekútora JUDr. V. H.. Navrhovateľka na základe exekúcie pod č. EX 6500/07 odporcovi uhradila 1.600,81 eur. Okresný súd v Lučenci uznesením z 23. 12. 2010 rozhodol, že exekúcia vykonaná súdnym exekútorom pod č. EX 6500/07 je neprípustná a exekúciu zastavil. Toto rozhodnutie potvrdil i odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici. Navrhovateľka na základe exekúcie poukázala odporcovi 1.600,81 eur, z ktorej oprávnenému odporca vyplatil 1.167,54 eur a časť sumy vo výške 636,44 eur oprávnený vrátil navrhovateľke na základe ich vzájomnej dohody. Suma 433,27 eur predstavuje podľa navrhovateľky bezdôvodné obohatenie, pretože exekúcia bola vyhlásená za neplatnú.

Navrhovateľka v odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci, vytkla súdu prvého stupňa jeho argumentáciu, že súdny exekútor nemôže byť subjektom zodpovedným z titulu bezdôvodného obohatenia, z dôvodu, že vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom verejnoprávnym. Poukázala na judikát NS ČR sp. zn. 30Cdo/3810/2007.

K námietke navrhovateľky odvolací súd uvádza, že navrhovateľkou uvádzaný judikát NS ČR neprejednáva totožné podmienky tak ako boli zistené v konaní pred súdom prvého stupňa, a to z dôvodu, že vo veci sp. zn. 30Cdo/3810/2007 boli exekučné tituly prvostupňového i odvolacieho súdu neskôr zrušené. Zároveň však NS ČR konštatoval, že bezdôvodným obohatením sa môže tiež stať plnenie prijaté na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené, avšak ak sa vrátenia plnenia domáha ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho požiadavky na tom, či podľa hmotného práva teda i bez rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené, došlo k plneniu povinnosti, ktorú skutočne mal alebo nie. Túto otázku má súd riešiť ako predbežnú. Zrušením rozhodnutia podľa ktorého bolo plnené, dochádza k bezdôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve, t. j., že podľa hmotného práva tu povinnosť neexistovala. Zrušením rozhodnutia tak odpadá právny dôvod a poskytnuté plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením.

Na rozdiel od judikátu, na ktorý poukazuje navrhovateľka, súd prvého stupňa mal v konaní na základe vykonaného dokazovania preukázané a následne tieto skutočnosti potvrdila sama navrhovateľka, jednak v písomnej žalobe a následne i v odvolacom návrhu, že navrhovateľka neuhradila žiadnu splátku na základe uzavretej zmluvy medzi ňou a spoločnosťou Pohotovosť, s. r. o. Na základe nečinnosti a nekonania navrhovateľky veriteľ podal návrh na začatie rozhodcovského konania, pričom v konaní bolo jednoznačne preukázané, že exekučným titulom sa stal rozhodcovský rozsudok z 3. 9. 2007, pod č. k. SR 6206/07. Následne na základe návrhu na vykonanie exekúcie súd prvého stupňa vydal pre súdneho exekútora (odporcu) poverenie. Navrhovateľka počas vedenej exekúcie uhradila odporcovi sumu 1.600,81 eur.

Z obsahu spisu (viď č. I. 23) následne vyplýva, že síce navrhovateľka v inom konaní, a to pred Okresným súdom v Lučenci pod sp. zn. 5C/120/2011 sa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere, a časti úrokov a poplatkov voči spoločnosti Pohotovosť, s. r. o., (veriteľ) avšak podaním zo dňa 8. 11. 2011 vzala svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadala, aby súd konanie zastavil. Navrhovateľka teda v konaní nepreukázala, že by rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol podkladom pre exekúciu (exekučný titul) bol následne zrušený.

K ďalšej odvolacej námietke navrhovateľky voči záverom súdu prvého stupňa, že vzťah medzi navrhovateľkou ako účastníčkou exekučného konania a odporcom ako súdnym exekútorom, ktorý vykonáva exekučnú činnosť na základe zákona číslo 233/1995 Z. z. nie je vzťahom súkromnoprávnym, a preto nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Obč. zák., s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. 2ÚS/165/2012, odvolací súd uvádza nasledovné:

Vždy v každom konkrétnom prípade je potrebné zisťovať individuálne právne a skutkové podmienky toho-ktorého uplatneného nároku. Pokiaľ sa týka občianskoprávných vzťahov v zmysle § 1 ods. 2 Obč. zák., občianskoprávnymi vzťahmi sú majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto

občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony. Navrhovateľka sa v tomto konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Pred samotným rozhodnutím vo veci je potrebné teda vyriešiť otázku, či takýto nárok navrhovateľky nevyplýva v prvom rade zo vzťahu zodpovednosti súdneho exekútora za škodu, spôsobenú účastníkovi konania v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, pričom v danom prípade o takúto zodpovednosť exekútora nejde, tak ako to konštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia i súd prvého stupňa. Súd prvého stupňa konštatoval, že v konaní mal za preukázané (č. I. 3 odôvodnenia), že odporca bol súdom poverený vykonaním exekúcie a následne postupoval v súlade s ust. § 3 a § 46 exekučného poriadku, pričom z ust. § 196 exekučného poriadku je nepochybné, že za výkon exekučnej činnosti patrí súdnemu exekútorovi odmena. Nešlo teda o inú škodu, resp. protiprávne konanie alebo opomenutie exekútora, prípadne jeho zamestnanca, ktoré konanie by súviselo s činnosťou podľa exekučného poriadku. Správny je preto záver súdu prvého stupňa, ktorý jednoznačne bez ďalšieho vymedzil, že v danom prípade, (vzhľadom na právne postavenie navrhovateľky, ako účastníčky exekučného konania a odporcu, ako súdneho exekútora), tento vzťah nie je vzťahom súkromnoprávnym, a teda nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací dôvod navrhovateľky, poukazujúc na vyššie uvedený nález Ústavného súdu, nie je spôsobilý zmeniť výrok rozsudku súdu prvého stupňa, nakoľko v danej veci exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) nebol zrušený. V danej veci súd prvého stupňa pod sp. zn. 13Er/1005/2007, exekúciu vykonanú súdnym exekútorom Z. V. H. vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Toto rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolací súd pod sp. zn. 1CoE/136/2011 potvrdil. Ako správne uviedol súd prvého stupňa, súdny exekútor nemá oprávnenie preskúmať exekučný titul, koná len na základe poverenia súdu, v súlade s exekučným poriadkom, navyše návrh na zastavenie exekúcie bol podaný až potom, ako navrhovateľka celú pohľadávku, vrátane trov exekúcie, odporcovi uhradila. Z odôvodnenia rozhodnutia ústavného súdu však vyplýva, že sťažovateľ sa pred všeobecným súdom z titulu bezdôvodného obohatenia domáhal vrátenia sumy trov exekúcie, pozostávajúcej najmä z odmeny súdneho exekútora, ktorú súdnemu exekútorovi zaplatil na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktoré však bolo neskôr zrušené, ako nezákonné. V náleze Ústavného súdu Ústavný súd konštatoval, že bezdôvodným obohatením je aj plnenie na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo zrušené, avšak zrušením rozhodnutia na základe ktorého sa plnilo, dochádza k bezdôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve, tzn., že podľa hmotného práva táto povinnosť neexistovala. Zrušením rozhodnutia tak odpadáva právny dôvod a poskytnuté plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením. Navrhovateľka však nepoprela, že by podľa hmotného práva neexistovala takáto povinnosť, naopak, so spoločnosťou Pohotovosť, s. r. o., uzavrela dohodu o urovaní, kde si spoločnosť ponechala sumu 531,10 Eur.

Exekučné konanie voči povinnej viedol súdny exekútor, na základe poverenia súdu na vykonanie exekúcie. Exekučný súd preskúmal exekučný titul a dospel k záveru, že nie sú žiadne dôvody, aby poverenie súdnemu exekútorovi nemohlo byť vydané. Správne odporca v písomne podanom vyjadrení konštatoval, že zastavenie exekúcie nemá konštitutívne účinky. Až do právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie bola exekúcia vedená legitímne, a preto aj súdnemu exekútorovi prináleží odmena za výkon exekučnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa z vyššie uvedených dôvodov podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 224 ods. 1, v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca mal v konaní plný úspech vo veci, avšak trovy právneho zastúpenia si právny zástupca odporcu síce uplatnil, avšak v lehote 3 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku nevyčísli, a preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.